

Κωδικός
216859

Ὀδοιπορικό

Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ Τεύχος 72 Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2020

Ο Ἱερός Ναός Ἀγίας Τριάδος Nadi, Fiji

Μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη για την Ημέρα του Περιβάλλοντος

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩΤΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ
ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Π ρ ο σ φ ι λ ε ῖ ς ἄ δ ε λ φ ο ῖ
ιεράρχαι καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Αποτελεῖ κοινήν πεποίθησιν, ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν
μας τὸ φυσικὸν περιβάλλον ἀπειλεῖται ὅσον ποτὲ
ἄλλοτε εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ
μέγεθος τῆς ἀπειλῆς ἀποκαλύπτεται εἰς τὸ γεγονός
ὅτι τὸ διακύβευμα δέν εἶναι πλέον ἡ ποιότης τῆς
ζωῆς, ἀλλὰ ἡ διατήρησις αὐτῆς εἰς τὸν πλανήτην
μας. Διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν, ὁ
ἄνθρωπος δύνатаι νά καταστρέψῃ τοὺς ὄρους
τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Τά πυρηνικά ὄπλα εἶναι
τὸ σύμβολον τοῦ προμηθεϊκοῦ τιτανισμοῦ τοῦ
ἀνθρώπου, ἀπτή ἔκφρασις τοῦ «συμπλέγματος
παντοδυναμίας» τοῦ συγχρόνου «ἀνθρωποθεοῦ».

Εἰς τὴν χρῆσιν τῆς πηγαζούσης ἐκ τῆς ἐπιστήμης
καὶ τῆς τεχνολογίας ἰσχύος, ἀποκαλύπτεται σήμερον
ἡ ἀμφισημία τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ
ἐπιστήμη ὑπηρετεῖ τὴν ζωὴν, συμβάλλει εἰς τὴν
πρόοδον, εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀσθενειῶν
καὶ πολλῶν καταστάσεων αἱ ὁποῖα ἐθεωροῦντο
μέχρι σήμερον «μοιραῖαι», δημιουργεῖ νέας θετικές
προοπτικές διὰ τὸ μέλλον. Ὅμως, ταυτοχρόνως,
δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον πανίσχυρα μέσα, ἡ κακὴ
χρῆσις τῶν ὁποίων δύνатаι νά ἀποβῆ καταστροφική.
Βιοῦμεν τὴν ἐξελισσομένην καταστροφήν τοῦ
φυσικοῦ περιβάλλοντος, τῆς βιοποικιλότητος,

τῆς χλωρίδος καὶ τῆς πανίδος, τὴν ρύπανσιν τῶν
ὕδατινων πόρων καὶ τῆς ἀτμοσφαιρας, τὴν προϊούσαν
ἀνατροπὴν τῆς κλιματικῆς ἰσορροπίας καὶ ἄλλας
ὑπερβάσεις ὁρίων καὶ μέτρων εἰς πολλές διαστάσεις
τῆς ζωῆς. Ὅρθως καὶ προσφωῶς ἀπεφάνθη ἡ Αγία
καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
(Κρήτη 2016), ὅτι «ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις δέν
κινητοποιεῖ τὴν ἠθικὴν βούλησιν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ
ὁποῖος, καίτοι γνωρίζει τοὺς κινδύνους, συνεχίζει
νά δρᾷ ὡς ἐάν δέν ἐγνώριζεν» (Ἐγκύκλιος, § 11).

Εἶναι προφανές ὅτι ἡ προστασία τοῦ κοινοῦ
ἀγαθοῦ, τοῦ ἀκεραίου φυσικοῦ περιβάλλοντος,
εἶναι κοινὴ εὐθύνη ὄλων τῶν κατοίκων τῆς
γῆς. Ἡ σύγχρονος κατηγορικὴ προστακτικὴ
διὰ τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι νά ζῶμεν χωρὶς νά
καταστρέφωμεν τὸ περιβάλλον. Ἐνῶ ὁμως εἰς
προσωπικόν ἐπίπεδον καὶ ἀπὸ πολλές κοινότητος,
ὀμάδας, κινήματα καὶ ὀργανώσεις ἐπιδεικνύεται
μεγάλῃ εὐαισθησίᾳ καὶ οἰκολογικῇ εὐθύνη, τά κράτη
καὶ οἱ οικονομικοὶ παράγοντες ἀδυνατοῦν, ἐν ὀνόματι
γεωπολιτικῶν σχεδιασμῶν καὶ τῆς «ἰδιονομίας τῆς
οικονομίας», νά λάβουν τὰς ὀρθὰς ἀποφάσεις διὰ
τὴν προστασίαν τῆς κτίσεως καὶ καλλιεργῶν τὴν
ψευδαίσθησιν ὅτι τά περὶ «παγκοσμίου οἰκολογικῆς
καταστροφῆς» εἶναι ἰδεολόγημα τῶν οἰκολογικῶν
κινήματων καὶ ὅτι τὸ φυσικὸν περιβάλλον ἔχει τὴν

δύναμιν νά ἀνανεώνεται ἀφ' ἑαυτοῦ. Τό κρίσιμον ἐρώτημα, ὁμως, παραμένει: Πόσον θά ἀνθέξη ἡ φύσις τὰς ἀκάρπους συζητήσεις καί τὰς διασκέψεις, τήν περαιτέρω καθυστέρησιν εἰς τήν ἀνάληψιν ἀποφασιστικῶν δράσεων διά τήν προστασίαν τῆς;

Τό γεγονός ὅτι κατά τήν διάρκειαν τῆς πανδημίας τοῦ νέου κορωνοϊοῦ Covid-19, μέ τόν ἐπιβληθέντα περιορισμόν τῶν μετακινήσεων, τό κλείσιμον ἐργοστασίων καί τήν μείωσιν τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος καί παραγωγῆς, παρετηρήθη μείωσις τῶν ρύπων καί τῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς ἀτμοσφαιρας, ἀπέδειξε τόν ἀνθρωπογενῆ χαρακτήρα τῆς συγχρόνου οἰκολογικῆς κρίσεως. Κατέστη ἐκ νέου σαφές ὅτι ἡ βιομηχανία, ὁ σύγχρονος τρόπος μετακινήσεως, τό αὐτοκίνητον καί τό ἀεροπλάνον, ἡ ἀδιαπραγμάτετος προτεραιότης τῶν οικονομικῶν δεικτῶν καί ἄλλα συναφῆ, ἐπηρεάζουν ἀρνητικῶς τήν περιβαλλοντικὴν ἰσορροπίαν καί ὅτι ἡ ἀλλαγὴ πορείας πρὸς τήν κατεϋθύνσιν μιᾶς οἰκολογικῆς οικονομίας ἀποτελεῖ ἀδήριτον ἀναγκαιότητα. Δέν ὑπάρχει ἀληθὴς πρόοδος, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τήν καταστροφὴν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Εἶναι ἀδιανόητον νά λαμβάνωνται οικονομικαὶ ἀποφάσεις χωρὶς νά συνυπολογίζωνται αἱ οἰκολογικαὶ ἐπιπτώσεις τῶν. Ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξις δέν εἶναι δυνατόν νά παραμένῃ ἐφιάλτης διά τήν οἰκολογίαν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὑπάρχει ἐναλλακτικὴ ὁδὸς οικονομικῆς ὀργανώσεως καί ἀναπτύξεως ἔναντι τοῦ οικονομισμοῦ καί τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος εἰς τήν μεγιστοποίησιν τῆς κερδοφορίας. Τό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος δέν εἶναι ὁ homo oeconomicus.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, τό ὁποῖον κατά τὰς τελευταίας δεκαετίας πρωτοστατεῖ εἰς τόν ὡρον τῆς προστασίας τῆς κτίσεως, θά συνεχίσῃ τὰς οἰκολογικάς του πρωτοβουλίας, τήν ὀργανώσιν οἰκολογικῶν συνεδρίων, τήν κινητοποίησιν τῶν πιστῶν καί πρωτίστως τῆς νεολαίας, τήν ἀνάδειξιν τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος εἰς βασικόν θέμα τοῦ διαθρησκευτικοῦ διαλόγου καί τῶν κοινῶν πρωτοβουλιῶν τῶν θρησκευτῶν, τὰς ἐπαφὰς μέ πολιτικούς ἡγέτας καί θεσμούς, τήν συνεργασίαν μέ περιβαλλοντικάς ὀργανώσεις καί οἰκολογικά κινήματα. Εἶναι προφανές ὅτι ἡ σύμπραξις διά τήν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος δημιουργεῖ διαύλους ἐπικοινωνίας καί δυνατότητας διά νέας κοινὰς δράσεις.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι αἱ περιβαλλοντικά

δραστηριότητες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἶναι προέκτασις τῆς ἐκκλησιολογικῆς αὐτοσυνειδησίας του καί δέν ἀποτελοῦν ἀπλῶς περιστασιακὴν ἀντίδρασιν εἰς ἕν νέον φαινόμενον. Ἡ ἰδία ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐφηρμοσμένη οἰκολογία. Τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, σύνολος ἡ λατρευτικὴ ζωὴ, ὁ ἀσκητισμὸς καί ὁ κοινοτισμὸς, ἡ καθημερινότης τῶν πιστῶν, ἐκφράζουν καί παράγουν βαθύτατον σεβασμόν πρὸς τήν κτίσιν. Ἡ οἰκολογικὴ εὐαισθησία τῆς Ὁρθοδοξίας δέν ἐδημιουργήθη, ἀλλὰ ἀνεδείχθη ἀπὸ τήν σύγχρονον περιβαλλοντικὴν κρίσιν. Ὁ ἀγὼν διά τήν προστασίαν τῆς δημιουργίας εἶναι κεντρικὴ διάστασις τῆς πίστεώς μας. Ὁ σεβασμὸς τοῦ περιβάλλοντος εἶναι ἔμπρακτος δοξολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἡ καταστροφὴ τῆς κτίσεως εἶναι προσβολὴ τοῦ Δημιουργοῦ, ὅπως ἀσύμβατος μέ τὰς βασικάς παραδοχὰς τῆς χριστιανικῆς θεολογίας.

Τιμώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα,

Αἱ οἰκοφιλικά ἀξία τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεως, ἡ πολύτιμος παρακατα-θήκη τῶν Πατέρων, ἀποτελοῦν ἀνάχωμα κατά τῆς κουλτούρας, ἀξιολογικὴ βᾶσις τῆς ὁποίας εἶναι ἡ κυριαρχία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς φύσεως. Ἡ πίστις εἰς Χριστόν ἐμπνέει καί ἐνισχύει τήν ἀνθρωπίνην προσπάθειαν ἐνώπιον καί τῶν μεγίστων δυσκολιῶν. Ὑπὸ τό πρῖσμα τῆς πίστεως, δυνάμεθα νά ἀνακαλύπτωμεν καί νά ἀξιολογῶμεν ὄχι μόνον τὰς προβληματικάς πτυχὰς, ἀλλὰ καί τὰς θετικάς δυνατότητας καί προοπτικάς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. Καλοῦμεν τοὺς ὀρθοδόξους νέους καί τὰς νέας νά συνειδητοποιήσουν τήν σημασίαν τοῦ νά ζοῦν ὡς πιστοὶ χριστιανοὶ καί σύγχρονοι ἄνθρωποι. Ἡ πίστις εἰς τόν αἰώνιον προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου κρατύνει τήν μαρτυρίαν μας ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, εὐχόμενοι ἐκ Φαναρίου πᾶσιν ὑμῖν αἴσιον καί παντευλόγητον τό νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος, καρποτόκον εἰς ἔργα χριστοπρεπῆ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κτίσεως ὅλης καί πρὸς δόξαν τοῦ πανσόφου Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς, πρεσβεΐαις τῆς Παναγίας τῆς Παμμακα-ρίστου, τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ τῶν θαυμασιῶν.

„βκ' Σεπτεμβρίου α'

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Η διάδοση της Ορθόδοξης Μαρτυρίας στην Ιερά Μητρόπολη Ν. Ζηλανδίας εν μέσω COVID-19

Αγαπητοί μου εν Χριστώ αδελφοί χαίρετε εν Κυρίω,

Ο καρπός προς θερισμό πολύς, αλλά οι εργάτες λίγοι. Ειδικά τώρα με την κατάσταση που επικράτησε σ' όλο τον κόσμο λόγω της πανδημίας του Covid-19.

Η Ιεραποστολική Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας συνεχίζει να δίνει την δυνατότητα σε όλους τους αδελφούς μας να γευτούν την χαρά της προσφοράς και της προσευχής προς το συνάνθρωπο μας, προς τον αδελφό μας, το νεοφώτιστο, το φτωχό, τον ασθενή.

Δύο καλοί μας αδελφοί έχουν αποκλειστεί στην Ελλάδα και δεν μπορούν να επιστρέψουν στην Νέα Ζηλανδία για να προσφέρουν από κοντά τις υπηρεσίες τους και την καρδιά τους στην Μητρόπολη μας.

Τα σύνορα της χώρας είναι κλειστά και δεν υπάρχει αεροπορική σύνδεση της Νέα Ζηλανδίας με τα νησιά της ιεραποστολής Φίτζι, Τόνγκα και Σαμόα.

Η ανησυχία που επικρατεί στα ιεραποστολικά κλιμάκια των νησιών αυτών λόγω της φυσικής απουσίας των ποιμένων της Εκκλησίας μας συνεχώς αυξάνεται.

Μέσα σε όλη αυτή την αρνητική κατάσταση που επικρατεί, ο πανάγαθος Θεός δίνει σημάδια της παρουσίας του στη

ζωή και στο έργο της Εκκλησίας Του.

Είναι και η ωριμότητα την οποία διακρίνουμε στα μέλη της ιεραποστολής, των νεοφωτίστων αδελφών μας που εκλήθησαν σε δύσκολους καιρούς να βαστάξουν το μεγαλύτερο βάρος της

**Προετοιμασία για το σχολείο -
Ορφανοτροφείο Αγίας Ταβιθά, Fiji**

ιεραποστολικής προσπάθειας. Των ντόπιων Ιερέων, Μοναζουσών και εθελοντών. Τους νιώθουμε να μεγαλώνουν ημέρα με την ημέρα. Να ενηλικιώνονται ολοένα και περισσότερο εν Κυρίω Ιησού Χριστώ. Να αντιλαμβάνονται και να ζουν την παρουσία τους και την διακονία τους στην Εκκλησία με τρόπο υπεύθυνο και συνειδητό.

Τι άλλο από τη χάρη του Δωρεοδότου Θεού θα μπορούσε να δώσει τέτοιο αποτέλεσμα,

Πέντε ημέρες στο νοσοκομείο της Laotoka, Fiji με την αδελφή Ανυσία

η οποία τα ασθενή θεραπεύει και τα ελλείποντα αναπληροί.

Σας παρακαλούμε πολύ αδερφοί μας μην ξεχνάτε στην προσευχή σας τους νεοφώτιστους αδελφούς μας. Μην ξεχνάτε στην προσευχή σας όλους αυτούς που καλούνται μέρα με την ημέρα να δώσουν τον καλύτερο τους εαυτό για την φροντίδα και την ανατροφή εν Χριστώ των νεοφωτίστων αδερφών μας.

Η γη έφορη, ο καρπός πολύς, οι εργάτες ολίγοι. Η χαρά της προσφοράς τεράστια. Η χαρά του ουρανού για έναν ακόμη φίλο Του άπειρη.

Εύχομαι μέσα από την καρδιά μου η περίοδος της Τεσσαρακοστής των Χριστουγέννων, περίοδος πνευματικής ασκήσεως στην οποία μας προτρέπει η Εκκλησία μας, να έχει ψυχοφελή αποτελέσματα, να προσελκύσει πολύ την χάρη του Παντοδυνάμου Θεού και να μας προετοιμάσει να υποδεχτούμε τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, μετατρέποντας την καρδιά μας σε φάτνη. Να Τον αναγνωρίσουμε, να Τον δεχτούμε, να Τον φιλοξενήσουμε και να Του παραχωρήσουμε μόνιμα την καρδιά μας για να γίνει σπίτι Του, για να μη ζούμε πια εμείς την δική μας ανούσια και άσκοπη ζωή, αλλά να ζούμε την εν Χριστώ Ζώη, να ζει ο Χριστός εντός ημών.

Με πολλή αγάπη Χριστού
+ο Νέας Ζηλανδίας Μύρων

ΑΠΟΔΟΜΩΝΤΑΣ ΜΥΘΟΥΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΕΞΟΧΗΝ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ «ΕΚΜΙΣΘΩΤΕΣ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ»

(συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Μύθος 2

Ένας επιπλέον μύθος είναι ότι εμείς οι άνθρωποι έχουμε από μόνοι μας (εγγενώς) τη δυνατότητα από την φύση μας ή μέσω της παιδείας – της αγωγής να γίνουμε

«καλοί πολίτες». Συνεπώς αυτό που νομίζουμε ότι χρειάζεται να κάνουμε για να εξαλειφθεί το κακό στον κόσμο είναι η ηθική αγωγή, η οποία διακρίνει τα πάντα και τους πάντες σε καλά και κακά. Σημειώνει ο Μητρ. Περγάμου Ι. Ζηζιούλας: «Ας κάνουμε μια αυτοκριτική μαζί με τον Ντοστογιέφσκι, ο οποίος γράφει

χαρακτηριστικά στο Υπόγειο, ένα από τα πρώιμα και συγκλονιστικά του έργα: Επήγα τόσο μακριά ώστε να φθάσω στο βέβαιο συμπέρασμα πως κυριολεκτικά η αγάπη συνίσταται στο παράξενο δικαίωμα να τυραννάς εκείνον που αγαπάς. [...]». Γι' αυτό, το παράξενο συμπέρασμα είναι για τον Ντοστογιέφσκι η καταπληκτική αλήθεια που την διατυπώνει με το παράπονο: «Στο μίσος μου για τους ανθρώπους της γης μας υπάρχει πάντοτε μια νοσταλγική αγωνία: γιατί να μην μπορώ να τους μισώ χωρίς να τους αγαπώ; [...] Και στην αγάπη μου γι' αυτούς μέσα ήταν μια νοσταλγική θλίψη: γιατί να μην μπορώ να τους αγαπώ χωρίς να τους μισώ; Το καλό και το κακό δεν αποσυνδέονται, δεν χωρίζουν, με τίποτε. [...] Ο άνθρωπος, ο κάθε άνθρωπος, είναι ένα μείγμα πανουργίας και απλότητας, αγνότητας και φιληδονίας, καλοσύνης και κακότητας. Ο Ντιμίτρι λέει: Ήμουν ένας παλιάνθρωπος, κι όμως αγαπούσα τον Θεό... Το καλό και το κακό βρίσκονται σε μια τερατώδη συνύπαρξη μέσα στον άνθρωπο. Η αμαρτία, η οποία δεν ταυτίζεται με τη σεξουαλική αφύπνιση αλλά με την εωσφορική αλαζονεία μας ότι μπορούμε να γίνουμε θεοί ευτυχισμένοι και αθάνατοι χωρίς τον Θεό, δεν είναι κάτι που αφορά

μόνον στις πράξεις αλλά σημαδεύει τον άνθρωπο μέσα στην ίδια του την ύπαρξη καθώς είναι διαζύγιο από τη γεννήτρια της ζωής. Ο Θεός δεν έγινε σάρκα ούτε υψώνεται στον φρικιαστικό Σταυρό για να μας κάνει καλύτερους ανθρώπους, ηθικούς κ.τ.λ. αλλά για να μας κάνει να υπάρχουμε (η υπέρβαση του θανάτου ως απειλής για το είναι του ανθρώπου).

Μύθος 3

Ένας μύθος που μας αποκοιμίζει όπως τους μαθητές του Ιησού στη Γεθσημανή (= λιοτρίβι, εκεί που συνθλίβονται οι ελιές για να μας δώσουν τον πλέον πολύτιμο καρπό), είναι ότι ο Κύριος είναι ένας ωραίος Ινδογερμανός, ξανθός και γαλανομάτης, ο οποίος είτε διέδιδε ως ηθικός δάσκαλος γλυκανάλατα κηρυγματάκια για αγάπη είτε λειτούργησε ως επαναστάτης τύπου «Τσε Γκε Βάρα». Έχουμε επίσης ταυτίσει το Νυμφίο της Εκκλησίας με την Εικόνα του Πάσχοντος Κυρίου, η οποία και λιτανεύεται στην Ακολουθία του Όρθρου των τριών πρώτων ημερών της Μ. Εβδομάδος. Καταρχάς ο Ιησούς ήταν Εβραίος στην φυλή και κήρυξε κυρίως στη Γαλιλαία των αλλοδαπών απευθυνόμενος κατεξοχήν σε εκείνους τους Ιουδαίους που στέναζαν (είχαν παραλύσει τα γόνατά τους) κάτω από τους φόρους που τους είχαν συσσωρεύσει οι κατακτητές και τις ενοχές που τους είχαν φορτώσει όσοι

ερμήνευαν τη Διαθήκη ως Νόμο. Ο αιώνιος Ξένος, όπως χαρακτηρίζεται στην Υμνολογία του Μ. Σαββάτου, στις αφηγήσεις ιδίως πριν το Πάθος και την Ανάσταση, παρουσιάζεται ως Νυμφίος Κριτής που θα ζητήσει λόγο για τις στάσεις και τις συμπεριφορές μας απέναντι στον ΑΛΛΟΝ. Θέτουμε τα τάλαντα που εκείνος ως δεσπότης δηλ. αφέντης μας πρόσφερε στη «διακονία» του ξένου, του εχθρού;

Η μεγάλη ελπίδα μας είναι όμως ότι

αυτός ο Κριτής μας δεν είναι ένας Υπέρλαμπρος Αστήρ (Super Star) που ενσαρκώνει την αγάπη για δύναμη αλλά ο εξευτελισμένος Νυμφίος, πάσχων Θεός που ενσαρκώνει τη δύναμη της αγάπης – της θυσίας. Το μόνο που χρειάζεται εμείς να κάνουμε είναι να αξιοποιήσουμε

τα τάλαντα που Εκείνος μας χάρισε για να μεταγγίσουμε ζωή σε όσους μας περιβάλλουν. Μήπως τελικά στη ζωή μας λατρεύουμε τον Πόντιο Πιλάτο που συνεχώς νίπτει τας χείρας ενώπιον της κατάφωρης αδικίας;

έπλυνε τα βρώμικα από την πεζοπορία πόδια και δεν τον τοποθέτησε στην άκρη του τραπέζιού στιγματισμένο αλλά μάλλον στην πλέον τιμητική θέση, αριστερά, αφού του προσφέρει την ίδια μπουκιά του. Μήπως τελικά ο αχάριστος πλεονέκτης Ιούδας

Μύθος 4

Ένας άλλος μύθος που συντηρείται και αναβιώνει επί αιώνες είναι είτε ότι το κρέμασμα ενός εξωτερικού Ιούδα, προκειμένου συνολικά, μπορεί να λειτουργήσει ως αποδιοπομπαίος τράγος μαζί με τους Ιουδαίους – Εβραίους, είτε η θεώρηση του Προδότη ως προγραμματισμένου – κουρδισμένου εργαλείου του Θεού. Για τη Βίβλο ο Ιούδας επελέγη από τον Ιησού για τα χαρίσματά του αλλά επέλεξε και ο ίδιος τον Κύριο. Έλαβε την εξουσία να κηρύττει, να κάνει θαύματα ενώ δυσανασχέτησε μαζί με τους άλλους καθ' οδόν προς το Πάθος για τους θρόνους που ζήτησαν οι γιοι του Ζεβεδαίου. Ο ίδιος ο Χριστός του

κρύβεται μέσα μας; Μήπως τελικά δεν έχουμε καν την αυτομεμφία του Ιούδα που κρεμάστηκε από τις τύψεις του; Μήπως τελικά αυτοκτονούμε και εμείς καθημερινά, δολοφονώντας και όσους μας περιβάλλουν, επειδή δεν έχουμε το κουράγιο να αδειάσουμε το απορριματοφόρο της ύπαρξής μας στα πόδια ενός πνευματικού, ενός Μωσή; Για τον Ντοστογιέφσκι¹ υπάρχει μία και μόνη επιλογή αντί της αυτοκτονίας για τον άνθρωπο. Την εκφράζει ο Ιβάν Καραμάζοβ με το δίλημμα: ή τον σταυρό ή την αγχόνη. Αύριο, λέει, το σταυρό μα όχι το ικρίωμα. Όχι, δεν θα κρεμαστώ. Δεν

¹ Η υπέρβαση του μηδενισμού, αυτό που δίνει νόημα στην ύπαρξή μας, είναι για τον Ντοστογιέφσκι η αποδοχή της οδύνης

θα μπορούσα ποτέ να αυτοκτονήσω. Και όπως λέει ο διάβολος στον Ιβάν, οι άνθρωποι υποφέρουν, αλλά ζουν, ζουν μια ζωή πραγματική, όχι φανταστική, γιατί το να υποφέρεις είναι ζωή. Ο Ρασκόλνικοβ στο

μήνυμα του Χριστιανισμού είναι η ωραιοποίηση του Σταυρού. Έχουμε μεταβάλλει τον Σταυρό σε κόσμημα ή το χειρότερο τον αντιστρέφουμε και τότε ο Σταυρός μεταβάλλεται σε μαχαίρι φονικό με το οποίο

Έγκλημα και Τιμωρία γονατίζει μπροστά στη Σόνια και της φιλάει τα πόδια λέγοντας: Γονάτισα όχι μπροστά σου, αλλά μπροστά σε όλη την ανθρωπότητα που υποφέρει. Και ο Ζωσιμάς εξηγεί το ότι γονάτισε μπροστά στον Ντιμίτρι Καραμάζοβ με τα λόγια: γονάτισα χθες μπροστά στα όσα πρόκειται να υποφέρει (ο Ντιμίτρι).

Μύθος 5

Τέλος ένας άλλος μύθος που απονευρώνει το ριζοσπαστικό

κατακρίνει ανθρώπινες υπάρξεις. Λησμονούμε ότι το ξύλο του Σταυρού ήταν το εργαλείο, πάνω στο οποίο πρώτο παγκοσμιοποιημένο πολιτικό σύστημα της Ιστορίας, αυτό της Ρώμης, κάρφωνε και έτσι τιμωρούσε με εντελώς αργό βασανιστικό θάνατο όσους αμφισβητούσαν την ιερότητα του θρησκευτικού και πολιτικού κατεστημένου. Ενώ τους Ρωμαίους τους αποκεφάλιζαν ακαριαία, πάνω στο ξύλο κρεμούσαν γυμνό το θύμα ώστε, και μαζί με τον αργό θάνατο

τελικά από ασφυξία, να υποφέρει και από τη ντροπή – το όνειδος. Ο Χριστός δεν πεθαίνει ατάραχος, πίνοντας όπως ο Σωκράτης ανάμεσα στους φίλους του. Πονά φρικτά και διψά αισθανόμενος την απόλυτη μοναξιά ακόμη και από τον ίδιο τον Πατέρα Του. Σύμφωνα με την Προς Εβραίους επιστολή ο Χριστός ξανασταυρώνεται όχι από τους κακούς Εβραίους αλλά από όσους χριστιανούς τον εξευτελίζουν με την ασυνέπεια και την επιστροφή στα παλιά.

Οι Ρωμαίοι πριν κρεμάσουν τον Ιησού στο ξύλο του Σταυρού, τον εμπαίζουν με το μοναδικό σαδομαζοχισμό που έχουν όσοι κλεισμένοι σε στρατώνες αποκτούν την ευκαιρία από θύματα να γίνουν θύτες. Στην αρχαιότητα την πρωτοχρονιά ένα θύμα στο άνθος της νιότης του ζούσε για ένα τριήμερο βασιλικά και μετά καιγόταν όπως ο βασιλιάς Καρνάβαλος για να λειτουργήσει ως κάθαμα σηκώνοντας τις ενοχές. Ο τελευταίος πειρασμός του Κυρίου δεν είναι να νυμφευθεί τη Μαγδαληνή, όπως φαντασιώθηκαν κάποιοι, ούτε να κάνει μια επίδειξη της δύναμής του πετάγοντας από πάνω του τον ακάνθινο στέφανο που του δημιούργησε ο Αδάμ και κάνοντας ένα σόου απελευθερώνοντας τον λαό του από τους κατακτητές.

Συμπεράσματα

Τελικά Διψάμε για αιωνιότητα επειδή η αιωνιότητα υπάρχει! Και η αιωνιότητα υπάρχει επειδή είναι γεγονός η Ανάσταση! Αυτή δεν έρχεται μακριά από τις δοκιμασίες αλλά μέσα από τις δοκιμασίες. «Η οδύνη είναι για τον Ντοστογιέφσκι η μόνη, αληθινή και αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα μέσα στην ανθρώπινη ύπαρξη, το μόνο αντίδοτο στη γελοιότητα της ηθικής που αγνοεί το παράλογο της συνύπαρξης μέσα στον ίδιο άνθρωπο του καλού και του κακού. [...] Ο Σταυρός είναι η μόνη αληθινή πραγματικότητα στην ύπαρξη, αλλά όχι και η έσχατη».

- 'Όστε στ' αλήθεια λέει η θρησκεία πως όλοι μας θα σηκωθούμε από τους νεκρούς και θα ξαναζήσουμε και θα ξαναδούμε πάλι ο ένας τον άλλο;

- Το δίχως άλλο θ' αναστηθούμε... Και χαρούμενα, εύθυμα θα διηγηθούμε ο ένας στον άλλο όσα γίνανε... απάντησε ο Αλιόσα.

- Αχ πόσο όμορφα θα είναι τότε, ξέφυγε του Κόλια.

- Και τώρα λοιπόν ας τελειώσουμε τους λόγους κι ας πάμε στο τραπέζι της παρηγοριάς... Να μας τώρα που πηγαίνουμε χέρι με χέρι.

Στο τέλος του τμήματος που επιγράφεται: «Οι δοκιμασίες μιας ψυχής» στους Αδελφούς Καραμάζοβ, ο Ντιμίτρι βλέπει ένα τρομερό όνειρο.

Στα κατάλοιπα ενός καμένου χωριού μια χωρική γυναίκα προσπαθεί να ξεφύγει και να σωθεί, και δίπλα της ένα βρέφος που υποφέρει από την πείνα προσπαθεί να θηλάσει από το ξερό στήθος της μητέρας του. Τότε ο Ντιμίτρι, γράφει ο Ντοστογιέφσκι: αισθάνθηκε ένα αίσθημα οίκτου, που ποτέ άλλοτε δεν το είχε νιώσει, να ανεβαίνει στην καρδιά του, να θέλει να κλάψει, να κάνει κάτι για όλους αυτούς, έτσι ώστε το βρέφος να μην κλαίει πια, η μαύρη και κάτισχνη μάνα του να μη δακρύζει, να μην υπάρχουν πια απ' εδώ και πέρα δάκρυα. Έτσι ο Ντοστογιέφσκι οραματίζεται το έσχατο αγαθό πέρα από την οδύνη. Ο Σταυρός πρέπει να ξεπεραστεί από την Ανάσταση. Δεν έχει θέση στη Βασιλεία τού Θεού ο πόνος. Η αγάπη αγκαλιάζει την οδύνη, όχι για να

της δώσει μεταφυσικό περιεχόμενο, αλλά για να τη μετατρέψει σε χαρά. Ο Ντοστογιέφσκι δεν το λέγει, αλλά το υπονοεί: η θεία Ευχαριστία είναι πρόγευση της χαράς, όχι της λύπης -ούτε καν της χαρμολύπης. Είπαμε ότι οι ήρωες τού Ντοστογιέφσκι είναι μείγμα καλού και κακού και ότι μάταια θα αναζητούσαμε ανάμεσά τους τον ηθικά τέλειο. Η οδύνη είναι η μόνη αλήθεια που με την αποδοχή της, ιδιαίτερα στο πρόσωπο τού Άλλου, υπερβαίνουμε το μηδενισμό και καταλαβαίνουμε ότι αξίζει να υπάρχουμε. Άλλα πέρα από όλα αυτά, εκείνο που δίνει νόημα στην ύπαρξη είναι η Ανάσταση.

Σωτήρης Δεσπότης
Καθηγητής Πανεπιστημίου

Η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Jeonju

Οι πιστοί της Ενορίας της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Jeonju, με την συμμετοχή του μητροπολίτη Κορέας π. Αμβρόσιου, του πρεσβυτέρου π. Ιλαρίωνα Jeong και του διακόνου Γιοχάν Park γιόρτασαν σύμφωνα με την εκκλησιαστική τάξη την μνήμη της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Την παραμονή της εορτής αρκετοί πιστοί με τους κληρικούς εργάστηκαν για την καθαριότητα του ιερού Ναού, τον στολισμό των εικόνων, την παρασκευή της αρτοκλασίας και του προσφόρου για την θ. Λειτουργία.

Στον Μ. Εσπερινό της εορτής κατά το κήρυγμά του ο Μητροπολίτης είπε ότι η Θεοτόκος στην γιορτή της

μας ζητά δύο πράγματα: Πρώτον να ακούμε τον λόγο του Υιού Της και να τον εφαρμόζουμε, έτσι ώστε να μην είμαστε μόνον «ακροατές» αλλά και «ποιητές», και δεύτερον οι γονείς να διδάσκουν στα παιδιά τους τον λόγο του Θεού και τον τρόπο εφαρμογής Του στην ζωή τους.

Την επομένη τελέστηκε ο Όρθρος της Εορτής και η θ. Λειτουργία. Πριν από την Απόλυση πραγματοποιήθηκε η Λιτανεία της Ιεράς Εικόνας της Θεοτόκου, στον τέλος της οποίας αναπέμφθηκε ευχαριστήρια δέηση για την απελευθέρωση της Κορέας από τον Ιαπωνικό ζυγό το 1945 και την καθιέρωση της Δημοκρατίας της Κορέας (15/8/1948).

Η λέξη Gwangbok σημαίνει “αποκατάσταση του φωτός”. Μετά ακολούθησε κοινό γεύμα Αγάπης, κατά το οποίο ο Μητροπολίτης αναφέρθηκε στην προστασία της Παναγίας ως Μητέρας του κόσμου και κάλεσε τους πιστούς

να καταφεύγουν στις πρεσβείες Της σε κάθε δυσκολία τους. Τέλος παρεκάλεσε όλους να προσεύχονται ώστε του χρόνου να αξιωθούμε να εορτάσουμε την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στον νέο ναό Της.

Ο Γάμος του Διονυσίου Kwon μετά της Κατερίνας Park στην Σεούλ

Το Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου 2020 οι ορθόδοξοι πιστοί της Κορέας έζησαν την μεγάλη χαρά της τελέσεως του Μυστηρίου του Γάμου των Διονυσίου Kwon και της Κατερίνας Park στον καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου στην Σεούλ. Το Μυστήριο τέλεσε ο Μητροπολίτης Αμβρόσιος με την συμμετοχή των πρεσβυτέρων π. Ρωμανού Kanchak και π. Αντωνίου Lim, και του διακόνου Γιοχάν Park.

Ο Διονύσιος είναι γιος του αιμνήστου πατρός Παύλου Kwon. Η πρεσβυτέρα Χάρις βαθύτατα συγκινημένη συνόδευσε το παιδί της στον ιερό ναό με την συμμετοχή δέκα πιστών εκ της ενορίας του αγίου Διονυσίου Αιγίνης στο Ουλσάν.

Λόγω του COVID-19 ο αριθμός των συμμετεχόντων ήταν περιορισμένος εντός του ιερού ναού. Οι περισσότεροι παρέμειναν στον προαύλιο χώρο του ναού.

Ο Μητροπολίτης Κορέας μετέφερε στους νεόνυμφους τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πιδισίας π. Σωτηρίου, των Κληρικών και των πιστών της εν Κορέα Εκκλησίας.

Σχολιάζοντας το αποστολικό ανάγνωσμα από την προς Εφεσίους επιστολή, παρουσίασε τις θεόπνευστες συμβουλές, που δίνει ο απόστολος Παύλος στα ανδρόγυνα και οι οποίες συνιστούν

το μυστικό της επιτυχίας του γάμου τους. Και κατέληξε:

Γράψτε, αγαπητοί νεόνυμφοι, Διονύσιε και Κατερίνα, τις θεόπνευστες συμβουλές του αποστόλου Παύλου μέσα στην καρδιά σας και να είστε απόλυτα βέβαιοι ότι ο γάμος σας θα είναι πάντοτε ευτυχισμένος. Οι συμβουλές αυτές διαλύουν κάθε αμαρτωλή τάση επιβουλής, καταπίεσης και εκμετάλλευσης του ενός από τον άλλο. Οι συμβουλές αυτές ισορροπούν τις σχέσεις ανδρός και γυναικός· αποδυναμώνουν τις φεμινιστικές διεκδικήσεις και αντεκδικήσεις, και προστατεύουν τα θεϊκά δώρα της ειρήνης και της αρμονίας στην οικογενειακή εστία.

Στις δύσκολες ώρες, που αναπόφευκτα θα έρθουν στην συζυγική σας πορεία, να θυμάστε τις συμβουλές του Παύλου και θα βρίσκετε ανάπαυση στις ψυχές σας και λύσεις στα προβλήματά σας.

Γιατί, πραγματικά, εάν ο άντρας αγαπάει την γυναίκα του σαν τον εαυτό του και η γυναίκα σέβεται τον άντρα της, τότε δεν υπάρχει τίποτα που να κλονίσει την σχέση τους. Ο δεσμός τους θα είναι ισόβιος και αιώνιος γιατί θα είναι θεμελιωμένος επί την «πέτρα», δηλαδή τον Χριστό. (1 Κορ. 10:4)

Ὁδοιπορικὸ

Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή
Τριμηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο
Τεύχος 72 Ἰούλιος – Σεπτέμβριος 2020

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Πατριαρχικὸ Ἰδρυμα Ὁρθοδόξου
Ἱεραποστολῆς Ἁπὼ Ἀνατολῆς
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ.: +30 210 771 0732
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr
internet site: www.patriarchikoidryma.gr
ΕΚΔΟΤΗΣ-Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Γεώργιος Δημόπουλος
Φιλελλήνων 4, 105 57 Ἀθήνα
Εκδότης
Λυχνία Α.Ε.
www.lyhnia.com

Διοικητικὸ Συμβούλιο

<u>Πρόεδρος:</u>	Σωτήρης Δεσπότης- Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ
<u>Α' Αντιπρόεδρος:</u>	Λουκάς Καρρᾶς – Δικηγόρος –Νομικός Σύμβουλος
<u>Β' Αντιπρόεδρος:</u>	Γεώργιος Δημόπουλος Οικονομολόγος- Ἐπιχειρηματίας
<u>Γενικός Γραμματέας:</u>	Βασίλειος Μπίρτσας – Ὑπάλληλος ΝΠΔΔ
<u>Ταμίας:</u>	Παναγιώτα Δρογκάρη – Συντ/χος ΔΥ
<u>Μέλη:</u>	Παρασκευᾶς Κουτσοβίτης – Ἱατρός Νεκτᾶριος Λαβούτας – Συντ/χος ΔΕΗ Ἀπόστολος Μπάρλος Θεολόγος Ἐμμανουὴλ Μουστάκας – Θεολόγος Θεόδωρος Πιτταρᾶς – Ἐπ. Καθηγητῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ Μαρία Φύτρου – Τεχνικός Ἔργων
<u>Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ:</u>	Χαρίκλεια Ρωζάνη – Οικονομολόγος Ἀλέξιος Πλιάκος – Μαθηματικός – Συγγραφέας

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ – ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΔΩΡΕΩΝ:

Εθνικὴ Τράπεζα: Αρ. Λογ/σμού: 040-296124-56

IBAN: GR600110040000004029612456

Alpha Bank: Αρ. Λογ/σμού: 473-002101-099272

IBAN: GR8901404730473002101099272

ΕΛΤΑ-ΤΑΧΥΠΛΗΡΩΜΗ

Παρακαλούμε ενημερώστε μας τηλεφωνικῶς
για τὴν κατάθεσή σας και θα σας σταλαί ἡ ἀπόδειξη.

Προς τοὺς ἀποδέκτες

του Περιδικοῦ

Για καλύτερη και ταχύτερη ἐπικοινωνία,
παρακαλούμε ενημερώστε μας αν διαθέτετε e-mail.

Επίσης σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
αν θέλετε να συνεχίσετε να λαμβάνετε το Περιδικὸ μας
σε ἐντυπη μορφή με το ταχυδρομείο, στο τηλέφωνο 210
7710732

ἢ στο e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr

Από την επίσκεψη των Σλαβοφώνων στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Garyeong με τον ιερέα τους πατέρα Ρωμανό Kanchak, για τον πνευματικό τους ανεφοδιασμό και εθελοντική εργασία, για τον καθαρισμό της αυλής της Μονής.